

ses meeles. Ühel päeval ütles tema naene: „Ütle mulle, kust oled sina selle juure rikkuse võtnud, kellega sa selle ilusa maakoha, majad ja ajad oled ostnud?“ „Mis tarvis see küsimine?“ vastas mees. „Brunkigem seda, mis meil on, tänuga Jumala vastu, kelle käest kõik head annid tulevad.“ Aga naene wacwas teda iga pääw oma küsimistega, kuni tema wiimaks, et rahu saada, temale kõik jutustas, ka et tema oma wendade raha hoiab, et seda parajal ajal nende omade kätte anda. Wiimaks kinnitas ta naest, et seda saladust mitte ei peaks wälja lobisema.

Aga ei kuigi kaua pärast seda aega juhtus ta oma naesega, kes väga riikakas oli, tüliise minema. Warsti karjus naene walju healega: „Kas sa tahad mind ka surruks lüüa, kuida sa seda oma wendadele ja kuningale sulastele oled teinud?“ Üks tüdruk juhtus seda juttu kuulma, jooksis naeste juure ja andis neile seda teada, mis ta oli kuulnud. Wendade naesed tõstiswad noore mehe peale raske kaebduse kuniinga ees, kui oleks ta oma wennad ja ka kuningale teendrid äratapnud.

Kuningas andis kindlat käsku, noort meest kinni wõtta ja seda asja hoolega läbikatfuda. Kaebduse alune aga palus, et teda peaks kuniinga ette wiidama, kus tema kõik tahab ülestunnistada.

Kui teda kuniinga ette wiidi, langes tema põlwili maha ja ütles: „Oh herra, mina olen see noorem neist wendadest, kes sinu juures teenisiwad ja kellele sa lahkumise tunnil luba andsid, kas jada kuldraha ehk kolm tarkuse sõna enesele palgaks wõtta. Mina wõtsin tarkuse sõnad sinu käest, olen aga paraku kolmandamast väga wähe lugupidanud.“ Nüüd jutustas ta kuniingale kõik, mis oli sündinud ja lõpetas nende sõnadega: „Sina näed nüüd, oh kuningas, et kahe esimese tarkuse sõna lugupidamine mind õnnetuse eest on hoidnud, kolmandama üleastumine aga surma wärawa ette saatnud. Kui mina oma naesele seda saladust mitte ei oleks rääkinud, siis ei oleks mina praegu mitte nõnda õnnetu, kui mina olen. Kui juure õnnetuse sisse wõib ettewaatamata meel inimest saata!“

„Tõuse üles,“ ütles kuningas. „mina usun sind, sina pead wabaks saama ja ka see raha peab sulle kingitud saama, mis sina ojast leidsid ja mis minu sulased senna oliwad ära kautanud. Sa näed nüüd, kui väga tõsi Salomoni sõnad on: „„Parem on tarkust koguda kui raha.“““ Mõni õpetus näitab kaunis halw olewat, aga õnneti wõib see oma ajal mõnda suurt kaju saata, kui seda hoolega tähele pannakse. Si olegi